

Catalans a Madrid

No cal menjar botifarra amb mongetes

¿És important que nomenin ministres catalans a Madrid? van preguntar a Jordi Pujol. I el president de la Generalitat contestà que el que cal saber és si exerceixen com a catalans. Un altre dia afegí: «és molt important que la gestió sigui bona. Tenen moltes formes de servir la pròpia col·lectivitat, sense deixar de ser fidels a la missió que els ha estat confiada com a ministres de l'Estat espanyol».

Aquesta resposta presidencial ha indignat alguns catalans —no tots— que viuen i treballen a Madrid, alguns dels quals es guanyen molt bé la vida amb sous oficials que paguen tots els ciutadans d'aquest país. Alguns d'ells s'han escandalitzat en considerar que Pujol posava en dubte la seva catalanitat i es dedicava a donar-ne credencials. I han aprofitat per

Oriol DOMINGO

fer brometes dient allò que ara es dedicaran a menjar botifarra amb mongetes per fer pàtria i ser bons catalans.

Fonts properes a Pujol no hi han replicat, però sostenen que el president català no ha judicat ningú ni dona credencials de catalanitat.

En aquesta discussió es pot plantejar una hipòtesi de treball. Consistiria a afirmar que hi ha tantes maneres d'entendre la catalanitat com barrets. Però podria haver-hi un denominador comú: hi ha un catalanisme de defensa dels drets nacionals de Catalunya, tot defensant la democràcia a la resta de l'Estat espanyol. Almenys aquesta és l'opció presa pel president de la Generalitat, i en funció de tal opció cal entendre la seva afirmació sobre els catalans que exerceixen com a tals a Madrid.

En aquest sentit, exercir el catalanisme a Catalunya, a Madrid, o allà on sigui, no vol dir menjar botifarra amb mongetes, sinó que vol dir, per exemple, denunciar l'estil agressiu d'un Alfonso Guerra. Vol dir defensar davant els plantejaments centralistes de PSOE i AP que Catalunya sigui circumscripció electoral europea. Vol dir també donar una justa i ràpida satisfacció al plantejament unitari català de procedir a una revisió de l'actual sistema de finançament autonòmic que resulta discriminatori per a la Catalunya autònoma.

Exercir el catalanisme vol dir també denunciar totes aquelles lleis i disposicions del govern central que són filles de la Loapa, que continua cavalcant, malgrat la seva defunció sentenciada pel Tribunal Constitucional. Perquè s'ha de dir sense embuts que homes com Ernest Lluch i molts altres socialistes catalans no actuaven com a catalanistes quan justificaven la Loapa, que ha estat un dels atacs més furibunds contra el cor mateix de la Catalunya autònoma i de l'Estat de les autonomies. Exercir de catalanista vol dir denunciar Calvino i la seva gent, que tants i tants entrebancs po-

sen des de sempre al lliure desenvolupament de TV3, i cal esperar que els qui es diuen catalanistes que avui treballen a Prado del Rey actuïn en conseqüència, en lloc de menjar botifarra amb mongetes.

Exercir de catalanista allà on sigui vol dir exigir que el govern de Felipe González compleixi el seu compromís i traspassi d'un colp l'INEM i les cambres agràries a la Generalitat.

I és que ha de ser molt difícil ser catalanista i alhora formar part d'un govern i d'uns organismes de l'administració central que, davant el Tribunal Constitucional, impugnen lleis catalanes, algunes de les quals han estat aprovades per unanimitat al Parlament de Catalunya. Actualment, el Tribunal Constitucional ha de prendre una decisió sobre diversos aspectes de set lleis catalanes impugnades pel govern socialista: la llei de rebaixes comercials, la llei de normalització lingüística, la de mesures d'ordenació urbanística, la de l'Institut Català del Crèdit Agrari, la de la sindicatura de comptes, la del joc, la del personal contractat, eventual i interí de la Generalitat republicana.

Restaurant

Casa

LA ABUELA

CUINA VALENCIANA
I DEL MERCAT

Diumenges, tancat

Carrer de la Reina, 17.

Tel. 227 05 25. XÀTIVA

DES DE 1950